

Arrest

nr. 195 465 van 23 november 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DURAN RODRIGUEZ
Kattebrug 9
9140 Temse

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DURAN RODRIGUEZ en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een Christelijke Tamil te zijn en 18 jaar oud te zijn. U woonde van geboorte tot vertrek in de stad Jaffna. In 2004 vertrok uw vader naar de Vanni. In 2009 keerde hij terug. U weet niet of uw vader voor de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) heeft gewerkt. Na de oorlog ging uw vader niet naar een rehabilitatiecentrum. Het leger of de politie nam uw vader wel vaak mee voor ondervragingen. Als uw vader niet thuis was, werd uw oudere broer S. (°1995) meegenomen.

Op Freedom Fighters Day in 2014, stak S. samen met enkele vrienden lampen aan. Hij werd achtervolgd door legerofficiëren, maar wist te ontsnappen. Zijn vrienden werden gearresteerd. De volgende dag kwam het leger of de politie naar uw huis, op zoek naar uw broer. Ze vonden uw broer niet. Toen uw broer thuis kwam zei uw moeder hem dat hij zich moest verbergen. Op 28 november 2014 vertrok uw broer naar uw oom in Vavuniya. Op 20 december 2014 keerde uw broer terug naar huis. Uw moeder zei hem dat hij meteen opnieuw moest vertrekken. Op 21 december 2014 ging uw broer samen met uw moeder en oom naar de bushalte. Uw broer vertrok. Sinds die dag hebt u niets meer van hem vernomen. Op 28 december 2014 deed uw moeder een aangifte bij de politie. Uw vader ging uw broer zoeken in Vavuniya. In januari 2015 kwam het leger op bezoek bij u thuis, op zoek naar uw vader.

Uw vader was niet thuis. Uw moeder vocht met de soldaten. Vorig jaar ging uw moeder naar de CID. De CID zei haar dat ze geld zou ontvangen als ze een overlijdensakte van haar zoon had. Toen enkele leden van de EPDP (Eelam People's Democratic Party) bij u thuis op bezoek kwamen tijdens de verkiezingscampagne, vocht uw moeder met hen.

U vertrok uit Jaffna op 7 februari 2016 en verliet Sri Lanka op 8 februari 2016 met een vlucht van Colombo naar een Italiaanse luchthaven. U reisde door tot België, waar u aankwam op 10 februari 2016 en u asiel aanvraag op 17 februari 2017.

U vreest hetzelfde lot als uw broer te ondergaan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: twee geboorteaktes, een aangifte bij de politie en een verzending.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst merkt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op dat u er niet in geslaagd bent om **de beweerde banden van uw vader met de LTTE** aannemelijk te maken. Zo verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat uw vader zich in 2004 had aangesloten bij de LTTE (vragenlijst CGVS, vraag 5). In het gehoor op het CGVS kon u echter enkel en alleen vertellen dat uw vader in 2004 naar de Vanni zou zijn gegaan en dat hij in 2009 van een bepaalde plaats naar huis zou zijn teruggekeerd (gehoorverslag CGVS, p. 7). Verder kon u geen enkele informatie geven over de beweerde activiteiten van uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde zelfs dat u niet wist of uw vader de LTTE al dan niet had gesteund en of hij al dan niet iets voor hen had gedaan (gehoorverslag CGVS, p. 7). U beweerde meerdere keren dat u dit soort zaken nooit met hem had besproken (gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze uitleg is niet aannemelijk, aangezien men van een persoon met een gegronde vrees voor vervolging mag verwachten dat hij zich terdege informeert over het verleden van zijn vader, in het bijzonder wanneer dit verleden tot de verdwijning van zijn oudere broer en tot zijn eigen vlucht uit het land zou hebben geleid. Gelet op wat voorafgaat, dient het Commissariaat-generaal te besluiten dat u de beweerde banden van uw vader met de LTTE niet aannemelijk hebt gemaakt.

Verder gaf u aan dat u niet wist of uw 3 jaar oudere broer ooit betrokken was geweest bij de LTTE (gehoorverslag CGVS, p. 8). Ten slotte verklaarde u dat u zelf nooit betrokken bent geweest bij de LTTE en dat u ook geen leden van de organisatie kent (gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze verklaringen zijn aannemelijk, rekening houdend met het feit dat u op het einde van de oorlog tussen de Sri Lankaanse overheid en de Tamiltijgers in 2009 amper 10 jaar oud was.

Pas wanneer er expliciet werd gevraagd naar familieleden die lid waren geweest van LTTE, merkte u op dat een van uw aangetrouwde ooms betrokken zou zijn geweest bij de LTTE en dat hij sinds 2007 vermist zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 7). U wist niet wat deze oom precies zou hebben gedaan voor de Tijgers (gehoorverslag CGVS, p. 7). Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dat deze vage verklaringen over een oom, die los staan van uw eigenlijke asielrelaas, niet wijzen niet op een persoonlijke vrees.

Ten tweede kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan de **door u aangehaalde feiten**.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan de vele aanhoudingen die uw vader en broer zouden hebben ondergaan na afloop van de oorlog. Uw verklaringen over deze steeds terugkerende aanhoudingen en ondervragingen bleken immers uiterst vaag. Hoewel u op het moment van de door u aangehaalde feiten al een tiener moet zijn geweest, beweerde u dat u “nooit oplette” wanneer zij werden meegenomen (gehoorverslag CGVS, p. 13, 14) en dat zij u ook achteraf niets vertelden over de ondervragingen die zij zouden hebben ondergaan (“ze hebben me niets gezegd”, gehoorverslag CGVS, p. 14). U kon evenmin duiden naar welke plaats uw vader en broer zouden zijn meegenomen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het Commissariaat-generaal vindt het niet plausibel dat u helemaal niets zou weten over de acties van de Sri Lankaanse overheid tegen uw gezin in de nasleep van de burgeroorlog.

Uw opeenvolgende verklaringen over deze aanhoudingen bleken bovendien niet consistent. Daar waar u in de vragenlijst van het CGVS had aangegeven dat uw vader 1 week lang werd vastgehouden (vragenlijst CGVS, vraag 5), verklaarde u in het gehoor op het CGVS dat u zich niet herinnerde of hij ooit meerdere dagen werd vastgehouden (gehoorverslag CGVS, p. 13). Toen werd opgemerkt dat u in het eerste gehoor had verklaard dat uw vader gedurende 1 week werd vastgehouden, liet u noteren dat u toen “enkele antwoorden” niet kende en dit ook zo had aangegeven (gehoorverslag CGVS, p. 13). Deze uitleg is niet aannemelijk, aangezien men u in de aanvankelijke vragenlijst uitnodigde om zelf een overzicht te geven van de feiten die tot uw vlucht uit uw land hebben geleid en men u verder geen specifieke vragen heeft gesteld. Bovendien werden de door u afgelegde verklaringen in deze vragenlijst naderhand aan u voorgelezen, waarna u deze ondertekende ter akkoord. Hoe dan ook is het overigens weinig plausibel dat u niet zou weten hoe lang uw vader zou zijn aangehouden door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Ten slotte legde u geen enkel document voor ter staving van de beweerde aanhoudingen van uw vader en broer.

Daarnaast beoordeelt het Commissariaat-generaal ook de door u aangehaalde feiten in het najaar van 2014 als ongeloofwaardig. Zo is het bevreemdend vast te stellen dat u niets wist te vertellen over de twee vrienden die samen met uw broer lampen zouden hebben aangestoken op Freedom Fighters Day en om deze reden gearresteerd zouden zijn. U bleek de namen van deze personen niet te kennen en wist niet wat er met hen was gebeurd na hun arrestatie (gehoorverslag CGVS, p. 14, 15). Dit gebrek aan kennis is bevreemdend, daar men van een familielid van een vermist persoon mag verwachten dat hij zo veel mogelijk informatie in verband met de verdwijning verzamelt.

Uw verklaringen over de vlucht van uw broer in november 2014 bevatten bovendien een opvallende tegenstrijdigheid. Daar waar u in de vragenlijst van het CGVS had aangegeven dat uw broer reeds in Vavuniya was op het moment dat men naar uw huis kwam om hem te arresteren (vragenlijst CGVS, vraag 5), verklaarde u in het gehoor op het CGVS dat uw broer nog in Jaffna was op het moment dat het leger op bezoek kwam en dat hij de stad pas na dit bezoek had verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 15). Toen u werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, merkte u op dat u eerder “niet accuraat” was geweest en dat u de details pas later van uw ouders had vernomen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Deze uitleg kan niet overtuigen, aangezien u op het moment van de feiten al 16 jaar oud moet zijn geweest en u al deze tijd bij uw ouders in Jaffna zou hebben gewoond. Bijgevolg mag men van u verwachten dat u probleemloos kan aangeven of uw broer voor dan wel na het bezoek van het leger zou zijn gevlucht naar een verder gelegen gebied. Deze vastgestelde tegenstrijdigheid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door de door u voorgelegde aangifte bij de politie, die door uw moeder zou zijn ingediend eind december 2014. Terwijl u in het gehoor op het CGVS zelf verklaarde dat uw familie niet wist hoe uw broer vermist was geraakt (gehoorverslag CGVS, p. 17), staat er in dit document immers te lezen dat uw broer zou zijn meegenomen door onbekende personen in een witte bestelwagen op de markt van Jaffna op 21/12/2014 om 6u in de namiddag (zie groene map). Toen u werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat uw moeder bij deze aangifte rekening had gehouden met de opmerkingen van bepaalde mensen (“Mensen zeiden dat hij gekidnapt moet zijn geweest door een witte bestelwagen”, gehoorverslag CGVS, p. 17). Deze uitleg is niet afdoende, aangezien in het voorgelegde document zeer concrete verklaringen over de omstandigheden, de plaats en het tijdstip van de ontvoering staan te lezen. Het is niet aannemelijk dat uw moeder zich voor deze zeer gedetailleerde aangifte enkel en alleen zou hebben gebaseerd op vage hypothesen van andere mensen. Ook dient hierbij gewezen te worden op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat juridische documenten in Sri Lanka gemakkelijk vervalst kunnen worden.

Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dat het voorgelegde document de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder aantast.

Hierbij merkt het Commissariaat-generaal op dat het hoe dan ook weinig aannemelijk is dat uw moeder de verdwijning van uw broer enkel en alleen zou aangeven bij de Sri Lankaanse autoriteiten, rekening houdend met het feit dat uw gezin precies deze autoriteiten zou vrezen. Het is overigens ook bevreemdend vast te stellen dat u niet bleek te weten of uw gezin ooit andere organisaties zou hebben ingeschakeld om uw broer op te sporen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Door te stellen dat u dit niet weet, geeft u andermaal blijk van een gebrek aan interesse in de beweerde verdwijning van uw broer, die aan de basis zou liggen van de door u ingeroepen vrees.

U legde geen enkel bewijskrachtig stuk voor ter staving van de verdwijning van uw broer.

Gelet op de hierboven besproken elementen, kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan de door u aangehaalde feiten tot en met december 2014. Hierdoor kan er evenmin geloof gehecht worden aan de incidenten die zich ten gevolge van deze gebeurtenissen zouden hebben afgespeeld.

Ten derde merkt het Commissariaat-generaal op dat ook de door u beschreven **situatie van uzelf en uw gezinsleden** in Jaffna niet duidt op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U gaf zelf aan dat u nooit persoonlijke problemen hebt gekend in Sri Lanka (gehoorverslag CGVS, p. 18) en kon geen specifieke reden opgeven waarom u het land pas in februari 2016, meer dan een jaar na de door u aangehaalde feiten, zou hebben verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde dat u in Jaffna tot klas 11 school hebt gelopen en dat ook uw jongere broers en zus er tot op heden naar school gaan (gehoorverslag CGVS, p. 5, 6). Uw vader, die volgens uw eigen verklaringen zou worden gezocht door de autoriteiten, zou in het verleden in het overheidsziekenhuis van Jaffna hebben gewerkt en zou momenteel nog steeds actief zijn in de visserij (gehoorverslag CGVS, p. 3, 4). Uw geboorteaktes werden respectievelijk in 2015 en in 2017 afgehaald in het plaatselijke overheidskantoor (gehoorverslag CGVS, p. 9). Deze opeenvolgende verklaringen tonen andermaal aan dat u geen gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de overheid koestert, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

De overige door u voorgelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. De geboorteaktes kunnen slechts uw identiteit en herkomst staven, gegevens die niet worden betwist door het CGVS. De verzending toont slechts aan dat uw documenten uit Jaffna werden verstuurd.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Attest aangaande vrijlating door het Sri Lankaanse Leger”, “Artikel i.v.m. vermoorde studenten dd. 21/10/2016” en “Artikels aangaande arrestaties van leden van de LTTE door de Sri Lankaanse overheid in het jaar 2016”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 maart 2017 een schending aan van artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat er in zijn gezin niet of zelden gepraat wordt over de periode (2004-2009) waarin de vader van verzoeker afwezig was en werkte in dienst van de LTTE – enkel tussen de ouders onderling en met zijn oudste broer werd hierover gesproken. Verder meent het verzoekschrift dat rekening dient worden gehouden met het feit dat verzoeker slechts 18 jaar oud is en een enorm traumatiserende ervaring achter de rug heeft, door het noodgedwongen te moeten verlaten van zijn geboortestad en zijn hele familie.

Verzoeker stelt dat hij ondertussen opnieuw contact heeft opgenomen met zijn vader teneinde meer duidelijkheid te bekomen omtrent de verhalen en zijn band met de LTTE. Verzoekers vader bevestigde tijdens dit contact wel degelijk in dienst van de LTTE gewerkt te hebben, dit als kok. Daarnaast stond zijn vader ook in voor de bevoorrading.

Waar verzoeker tijdens het gehoor niet kon aangeven waarover zijn vader of broer verhoord werden en naar waar zij exact werden meegenomen, stelt hij hierover ondertussen navraag te hebben gedaan bij zijn vader. Hij geeft aan dat zijn vader hem meedeelde na zijn vrijlating op 3 november 2009 een brief te hebben ontvangen van het leger, met de melding dat hij zich elke maand moest aanmelden. Verzoeker voegt deze brief ook toe aan het verzoekschrift.

Voorts betoogt het verzoekschrift dat het niet is “omdat er sinds 2009 een einde kwam aan de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger, en er de laatste jaar stappen zouden gezet zijn tot het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen, dat dit zich ook vertaalt in de praktijk”. Verzoeker haalt aan dat op 21 oktober 2016 nog twee universiteitsstudenten werden “doodgeschoten door de Sri Lankaanse overheid, dit zonder enige reden. Beide universiteitsstudenten waren afkomstig uit dezelfde provincie als verzoeker (stuk 4). Daarnaast vonden er doorheen 2016 nog verschillende arrestaties plaats van leden van het LTTE door de Sri Lankaanse overheid (stuk 5).”

Verzoeker legt uit dat hij de voorbije maanden getracht heeft zijn focus te verleggen, de problematiek die ertoe geleid heeft dat hij zijn land diende te verlaten en zijn familie naar de achtergrond te verdringen en er alles aan te doen zich zo goed mogelijk te integreren en aan te passen aan de gebruiken en gewoontes hier in België. Volgens verzoeker zorgde dit ervoor dat hij misschien ook minder nauwkeurig en gedetailleerd was in zijn beschrijvingen van de feiten. Het verzoekschrift benadrukt dat dit een bijzonder pijnlijke problematiek betreft, wat ook duidelijk bleek tijdens het verhoor, waar verzoeker tot tranen toe bewogen werd.

Zelfs indien er in het recente verleden geen of onvoldoende dreiging zou zijn geweest vanuit het Sri Lankaanse leger naar verzoeker toe, dan noch doet dit geen afbreuk aan een toekomstige gegronde vrees voor vervolging verzoeker, aldus het verzoekschrift.

Verzoeker stelt nog dat hij regelmatig contact heeft met zijn familie, die tevens van mening zijn dat verzoeker in reëel gevaar verkeert indien hij terug zou komen, gezien de situatie tot op heden nog niet zou verbeterd zijn.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker beweert bij terugkeer naar Sri Lanka problemen te zullen ondervinden met de autoriteiten. Verzoeker vreest dat hij hetzelfde lot zal ondergaan als zijn broer S., die beweerdelijk problemen kreeg met de Sri Lankaanse autoriteiten mede omwille van verzoekers vaders banden met de LTTE. De Raad kan echter geen geloof hechten aan verzoekers asielmotieven.

2.4. Vooreerst slaagt verzoeker er niet in enige banden van zijn vader met de LTTE aannemelijk te maken. Waar verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat zijn vader zich in 2004 bij de LTTE aansloot en in 2009 terug naar huis keerde (vragenlijst CGVS, punt 3.5), trok hijzelf de zekerheid hiervan in twijfel tijdens het gehoor bij het CGVS, *“Eerder, in 2004, voor het probleem startte, ging mijn vader en hij keerde terug in 2009, maar ik weet niet precies of hij de LTTE steunde of hij iets heeft gedaan voor de LTTE.”* (gehoorverslag van het CGVS van 1 maart 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 7). De Raad merkt voorts op dat verzoeker niets afweet over de activiteiten van zijn vader (CGVS-verslag, p. 7), terwijl de voorgehouden band van verzoekers vader met de LTTE tot de kern van verzoekers asielrelaas behoort en aldus kan verwacht worden dat verzoeker deze concreet kan toelichten. Het verweer dat hij op het moment van de feiten minderjarig was en dat er met hem niet gesproken werd over zijn vaders afwezigheid tussen 2004 en 2009, overtuigt de Raad niet.

Nog daargelaten dat verzoekers ouders dit beweerdelijk met zijn slechts drie jaar oudere broer wel bespraken, kan hieruit enkel afgeleid worden dat er geen noodzaak bestond om verzoeker in te lichten over de oorlogsjaren. Immers de Raad meent dat van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige belangstelling mag worden verwacht in de evolutie van deze problemen. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat de noodzaak van een vertrek van een zoon met zorg wordt overlegd binnen de familie. Aldus mag minstens verwacht worden dat verzoeker verduidelijking gekregen heeft voor zijn vertrek en dat zijn vader die dan ook verschaft en hem inlicht over de oorzaak ervan.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij ondertussen opnieuw contact heeft opgenomen met zijn vader teneinde meer duidelijkheid te verkrijgen over zijn band met de LTTE en dat zijn vader bevestigde dat hij als kok voor de LTTE had gewerkt. Dit neemt echter niet weg dat het geenszins aannemelijk is dat verzoeker op het moment van zijn vlucht uit Sri Lanka niet van zijn vaders activiteiten voor de LTTE op de hoogte was, terwijl dit redelijkerwijs kan verwacht worden nu dit de reden voor verzoekers vlucht vormde. Deze laattijdige *“rechtzetting”* in het verzoekschrift komt aldus voor als een loutere *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing. Deze wordt derhalve niet aangenomen.

2.5. Verder legt verzoeker slechts vage verklaringen af over de beweerde frequente verhoren waaraan zijn vader en broer na afloop van de oorlog werden onderworpen. Zo wist verzoeker niet door wie zij steeds werden meegenomen (*“Ik kan het niet precies zeggen of het de politie was of iemand anders”*, CGVS-verslag, p. 13), noch wist hij waar zij verhoord werden (*“Ik weet de plaatsen niet”*, CGVS-verslag, p. 14). Verzoeker verklaarde nochtans dat hij thuis was toen zijn vader werd meegenomen (CGVS-verslag, p. 14). Dat verzoeker er niet op lette (CGVS-verslag, p. 14) kan niet worden aangenomen, nu kan verwacht worden dat verzoeker er belang aan hecht wanneer zijn vader en broer worden meegenomen door de autoriteiten en hierover achteraf veel gesproken werd in het gezin en met vrienden. Verzoekers onwetendheid en vage verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweringen.

Bovendien stelde verzoeker bij de DVZ dat zijn vader in 2010 verraden werd, waarna leden van de CID en het leger zijn vader meenamen, na een week vrijlieten en sindsdien telkens kwamen controleren of hij nog thuis was (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens zijn gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker echter dat hij zich niet herinnert of zijn vader ooit werd meegenomen voor meerdere dagen (*“Het gebeurde in 2009, dus ik herinner het me niet”*, CGVS-verslag, p. 13). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken, die tot de kern van verzoekers asielrelaas behoren, tonen aan dat verzoekers beweringen niet op waargebeurde ervaringen berusten.

In het verzoekschrift stelt verzoeker navraag te hebben gedaan bij zijn vader over de verhoren, die hem meedeelde na zijn vrijlating op 3 november 2009 een brief te hebben ontvangen van het leger, met de melding dat hij zich elke maand moest aanmelden. Deze bij het verzoekschrift neergelegde brief vermeldt echter dat deze brief op 21 maart 2017 werd opgesteld te Jaffna, waardoor niet kan ingezien worden hoe verzoekers vader zich op basis van deze brief sinds 2009 elke maand zou hebben aangemeld bij het leger. Bovendien spreekt deze brief verzoekers verklaringen tegen, nu verzoeker stelde dat de autoriteiten zijn vader kwamen halen (CGVS-verslag, p. 13-14), terwijl de brief aangaf dat verzoekers vader zich zelf moest melden. Ook spreekt de brief van een langdurige aanhouding – twee weken – van verzoekers vader in 2009, terwijl verzoeker bij de DVZ aangaf dat zijn vader een week lang werd aangehouden in 2010 en hij bij het CGVS stelde dat hij zich geen aanhouding van meerdere dagen kon herinneren (CGVS-verslag, p. 13). Daarenboven blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie *“verkrijgen van juridische documenten – corruptie”* (cl2010-016w) dat corruptie wijd verspreid is in Sri Lanka en dat omkoping zich in vrijwel alle geledingen van de overheidsadministratie voordoet. Tot slot dient nog worden opgemerkt dat de brief slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde gering is nu dergelijke stukken gemakkelijk te fabriceren zijn. Aldus komt deze brief voor als louter opgemaakt voor de huidige procedure.

2.6. Verzoeker maakt evenmin de problemen die zijn broer in het najaar van 2014 zou gekend hebben, aannemelijk. Zo weet verzoeker niets over de twee vrienden van zijn broer, die samen met zijn broer een lamp hadden aangestoken op Freedom Fighters Day in 2014 en omwille van deze reden gearresteerd werden. Verzoeker kende hun namen niet (CGVS-verslag, p. 14), noch wat er met hen gebeurd is (CGVS-verslag, p. 15). Het is echter redelijk aan te nemen dat verzoeker hierover beter zou geïnformeerd zijn, nu zijn broer omwille hiervan gevlucht is (CGVS-verslag, p. 15) en daarna vermist raakte (CGVS-verslag, p. 16-17).

Verzoekers tegenstrijdige verklaringen over de vlucht van zijn broer – bij de DVZ had verzoeker aangegeven dat zijn broer reeds in Vavuniya was op het moment dat men hem kwam arresteren bij verzoeker thuis (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS stelde dat verzoeker nog in Jaffna was op het moment dat het leger op bezoek kwam (CGVS-verslag, p. 15) – ondergraven de waarachtigheid van de problemen van verzoekers broer verder.

De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen worden verder ondermijnd door de door hem neergelegde aangifte bij de politie. Deze vermeldt dat verzoekers moeder er op 28 december 2014 aangifte van deed dat haar zoon – verzoekers broer – op 21 december 2014 om 18u aan “*new market Jaffna*” ontvoerd werd door onbekenden in een witte bestelwagen. Dergelijke gedetailleerde beschrijvingen over de omstandigheden, plaats en tijdstip van de ontvoering vallen immers niet te rijmen met verzoekers verklaringen tijdens het interview bij het CGVS, “*Omdat we wisten dat mijn broer niet was aangekomen in het huis van mijn oom of de andere verwanten, zo wisten we dat hij vermist was, dus we weten niet precies hoe hij vermist is geraakt, maar mensen zeggen dat hij gekidnapt moet zijn geweest.*” (CGVS-verslag, p. 17). Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers moeder deze zeer concrete beschrijvingen enkel en alleen zou hebben gebaseerd op vage hypothesen van andere mensen, zoals verzoeker deze ongerijmdheden tracht te verklaren (CGVS-verslag, p. 17).

In dit verband verwijst de Raad opnieuw naar de aan het administratief dossier toegevoegde informatie “*verkrijgen van juridische documenten – corruptie*” (cl2010-016w) waaruit blijkt dat corruptie wijd verspreid is in Sri Lanka en dat omkoping zich in vrijwel alle geledingen van de overheidsadministratie voordoet. Opnieuw blijkt dat verzoeker met gemak gefabriceerde stukken kan opvragen maar nalaat zijn reispas neer te leggen.

Voorts kan nog een verregaande onbekendheid met de werkelijkheid worden opgemerkt waar het niet kan worden aangenomen dat verzoekers moeder de verdwijning van zijn broer zou aangeven bij de politie wanneer verzoeker en zijn moeder net de autoriteiten vrezen die ook zijn vader zou hebben meegenomen. Ter zijde kan nog worden toegevoegd dat het bovendien bijzonder onvoorzichtig lijkt te verklaren dat zijn broer zou zijn opgepakt door een witte bestelwagen wetende dat het algemeen bekend is in Sri Lanka dat de staatsveiligheid deze standaard gebruiken. Nog minder geloofwaardig is dat de politie dit ook op papier zou zetten. Dat verzoeker voorts nog verklaart niet te weten of zijn familie nog andere organisaties heeft gecontacteerd om zijn broer op te sporen (CGVS-verslag, p. 17), wijst slechts op een gebrek aan interesse in de beweerdte verdwijning van verzoekers broer. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers beweerdte vrees voor vervolging, nu deze verdwijning aan de basis zou liggen van verzoekers vlucht.

2.7. Verzoeker legt in het verzoekschrift nog uit dat hij de voorbije maanden getracht heeft de problematiek die ertoe geleid heeft dat hij zijn land diende te verlaten naar de achtergrond te verdringen en er alles aan te doen zich zo goed mogelijk te integreren, waardoor zijn verklaringen minder nauwkeurig en gedetailleerd waren. Dit betreft echter een louter blote bewering, die hij op geen enkele manier objectief ondersteunt en die dan ook niet weerhouden kan worden nu verzoeker bezwaarlijk kan veronderstellen dat internationale bescherming wordt geboden op loutere vraag en zonder onderzoek.

2.8. Tevens dient worden opgemerkt dat verzoeker zelf aangaf nooit persoonlijke problemen te hebben gekend in Sri Lanka (CGVS-verslag, p. 18). Verzoeker had evenmin een specifieke reden om Sri Lanka te verlaten in februari 2016. Zo stelde hij vaagweg, “*Nadat het leger kwam en ging, begon mijn moeder veel na te denken, ze was in een heel depressieve situatie, ze dacht aan mijn oudere broer, over de echtgenoot, en ook over mij, dus ze dacht dat ik in de problemen zou komen, en ze wilde dat ik veilig was, en ook, deze politieke partijen, die problemen.*” (CGVS-verslag, p. 19). Verzoeker toont aldus niet aan een persoonlijke vrees voor vervolging te hebben in Sri Lanka, integendeel.

2.9. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan de beweerdte band van verzoekers vader met de LTTE, noch aan de hierdoor ontstane problemen van verzoekers vader en broer met de autoriteiten. Evenmin acht de Raad de problemen van verzoekers broer omwille van de gebeurtenissen op Freedom Fighters Day aannemelijk. Gezien verzoekers asielmotieven op voorgaande ongeloofwaardig bevonden incidenten gebaseerd zijn, hecht de Raad geen enkel geloof aan zijn beweerdte vrees ten aanzien van de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.10. De twee aan het verzoekschrift toegevoegde krantenartikelen – het ene handelt over twee universiteitsstudenten die in 2016 zonder reden werden doodgeschoten door de Sri Lankaanse overheid, het andere over arrestaties van LTTE-leden in 2016 door de overheid – kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen wijzigen.

Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.11. De overige door verzoeker neergelegde documenten bij het CGVS – twee originele geboorteaktes – betreffen louter verzoekers identiteit, wat hier niet betwist wordt. Deze werden overigens in 2015 en 2017 afgehaald in het plaatselijke overheidskantoor, wat nogmaals afbreuk doet aan verzoekers beweerde problemen met de autoriteiten in Sri Lanka.

2.12. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn asielmotieven, het opwerpen van losse beweringen en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en stelt dat de band met de LTTE wordt aangetoond. Verzoeker heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoeker voert tevens geen elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De Raad bevestigt daarbij nog hetgeen over de actuele situatie in Sri Lanka wordt gesteld in de bestreden beslissing dat steunt op objectieve informatie in het administratief dossier.

2.16. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK